ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje,** se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2017, č. j. KUJCK-116842/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 3. 2018, č. j. 51 A 67/2017 – 58,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 3. 11. 2016 Městský úřad Jindřichův Hradec žalobci sdělil, že ke dni 31. 10. 2016 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Současně mu bylo sděleno, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu řidičské oprávnění a je povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému správnímu orgánu.

[2] Proti provedení záznamu bodů podal žalobce námitky, které byly zamítnuty jako nedůvodné. Odvolání žalobce dne 11. 10. 2017 žalovaný zamítl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Ten podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou. Krajský soud zrekapituloval obsah správního spisu a vypořádání odvolacích námitek žalovaným. Dále uvedl, že je třeba rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích (ať už v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a na straně druhé řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Obě tato řízení jsou odlišná, a to z důvodu rozdílného předmětu řízení. Předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. ve správné výši a na základě způsobilého podkladu. Nepřezkoumává se naopak správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, podle nichž byl záznam proveden, a to z důvodu presumpce správnosti aktů orgánů veřejné správy.

[4] Krajský soud uvedl, že z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný jednotlivými podklady pro záznam bodů do registru řidičů zabýval dostatečně důkladně a podrobně. Pokutové bloky každý zvlášť podrobně vyhodnotil, co do jejich způsobilosti být zákonem stanoveným podkladem pro záznam do registru řidičů a současně zhodnotil správnost počtu zaznamenaných bodů.

[5] K námitce legitimního očekávání krajský soud konstatoval, že žalobcem odkazovaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje na věc nemohla dopadat pro zjevné skutkové odlišnosti, neboť se týkala nezpůsobilých bloků ve věci překročení nejvyšší povolené rychlosti. Nadto v odvolání tato rozhodnutí žalobce nijak nespecifikoval, žalovaný se k nim tedy nemohl vyjádřit konkrétně.

[6] K námitkám tvrzené nezpůsobilosti jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do registru řidičů krajský soud uvedl, že pokud žalobce zpochybňuje svou odpovědnost za přestupek, měl tyto skutkové námitky uplatnit již při projednání přestupku a měl trvat na projednání věci ve správním řízení. Pokuty za přestupková jednání, která mu byla kladena za vinu, uhradil a pokutové bloky podepsal, aniž by rozporoval údaje, které v nich byly uvedeny. K uplatnění námitek jako nečitelnost či nesrozumitelnost popisu skutku není ani zapotřebí znalost práva. Žalobce přistoupil na projednání přestupků v blokovém řízení, pokutové bloky stvrdil svým podpisem a akceptoval tak výši uložené pokuty i údaje v nich uvedené. K tomu krajský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16. Námitkami proti rozhodnutí o záznamu bodů do registru řidičů přestupce může rozporovat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů do registru a zda vlastně existuje pravomocné rozhodnutí, na jehož základě mu mohou být připsány body. V žádném případě však nemůže rozporovat to, zda se skutek skutečně stal a zda byla naplněna skutková podstata přestupku. Totéž se týká námitky, že není zřejmé, zda k jednání žalobce došlo na místě veřejné komunikace nebo na soukromém pozemku. Krajský soud uzavřel, že body byly žalobci připsány v souladu s pravomocnými rozhodnutími vydanými v blokovém řízení a s pravomocným rozhodnutím vydaným ve správním řízení.

[7] K námitkám nesrozumitelnosti a nečitelnosti údajů na pokutových blocích krajský soud citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č j. 7 As 94/2012 - 20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze kterých plyne, že jistá zkratkovitost není problémem, pokud je z bloku srozumitelné a zřejmé, komu a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena a jednání není zaměnitelné. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.

[8] Konkrétní bloky týkající se žalobce krajský soud považoval za precizně vyplněné, prosté nesrozumitelných či nejasných zkratek, s přesným uvedením místa, času a popisu jednání žalobce nejen slovy, ale i s uvedením správného vymezení porušení právní povinnosti a s ní související skutkové podstaty přestupku. Použité zkratky jako *„§6/1a z. č. 361/2000 Sb.“* či *„125c/1k“* jsou dle krajského soudu obvyklé a nevzbuzují žádné pochybnosti o právní kvalifikaci jednání žalobce.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[9] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že v žalobě namítal a stále namítá, že žalovaný pominul předložená rozhodnutí správních orgánů, např. Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Správní orgán rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání, když ignoroval ustálenou praxi správních orgánů, kterou lze dovodit z nejméně čtyř žalobcem doložených rozhodnutí. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, pokud odvolatel v odvolání poukazuje na nezpůsobilost podkladů. Správní orgán pochybil, neboť předložená rozhodnutí zcela opomenul a nezdůvodnil, proč má za to, že touto praxí není vázán. Dle stěžovatele postačí pouhá podobnost případů. Dle stěžovatele je nemyslitelné, aby soud rozhodující o žalobě zcela převzal chybný názor žalovaného, pročež stěžovatel ve shora vytýkaném spatřuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[11] Stěžovatel dále v odvolání a žalobě napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Stěžovatel nesouhlasí s argumentem, že svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, jak uvádí odvolací správní orgán. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

[12] Ke konkrétním vadám bloků stěžovatel uvádí, že *„rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání.“*

[13] K oběma pokutovým blokům ze dne 31. 10. 2016, které se týkaly nepřipoutání bezpečnostním pásem, žalobce uváděl policejními hlídkám, že je po operaci břišní kýly a že dle lékařské zprávy je osvobozen od používání bezpečnostních pásů. Lékařskou zprávu v následujících dnech odevzdal na Policii ČR. Tyto informace byly popsány též v žádosti o přezkumné řízení. Tato skutečnost však byla všemi rozhodujícími orgány ignorována.

[14] Dle stěžovatele se jedná o nesprávné právní posouzení věci, neboť podklady, které použily správní orgány pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, jsou nezpůsobilými pro provedení záznamu těchto bodů.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se v odvolacím řízení dostatečně vypořádal se všemi námitkami stěžovatele. Posuzování podkladů z hlediska způsobilosti pro provedený záznam bodů je běžnou praxí i u žalovaného. Jednotlivé pokutové bloky byly hodnoceny tak, zda stanovený počet bodů odpovídá zákonu a zda jsou z jednotlivých pokutových bloků seznatelné podstatné náležitosti. Žalovaný se při rozhodování opírá zejména o aktuální judikaturu a nepřísluší mu přezkoumávat zákonnost či správnost aktů jiných správních orgánů. Stejně tak jejich rozhodnutími není vázán. Žalovaný se konkrétně vyjádřil ke všem pokutovým blokům a shrnul, že všechny jsou způsobilými podklady k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný dále odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a argumentaci použitou krajským soudem a ztotožňuje se s jeho posouzením. K námitkám ohledně lékařské zprávy, která uvádí, že stěžovatel nemá používat bezpečnostní pásy, žalovaný odkazuje na § 88 odst. 6 zákona o silničním provozu a vyhlášku Ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb., která stanoví, jaké náležitosti má mít lékařské potvrzení řidiči, který se ze zdravotních důvodů nemůže připoutat. Toto potvrzení si však stěžovatel nezařídil, proto se na něj výjimka nevztahovala.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[16] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[17] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[18] Nejvyšší správní soud úvodem upozorňuje, že přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto v kasační stížnosti povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu

(srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140).

[19] Stěžovatel však v kasační stížnosti ve velké míře pouze opakuje svoje námitky uplatněné v odvolacím řízení před žalovaným a v žalobě. Tyto námitky však již byly vypořádány krajským soudem, s jehož závěry stěžovatel nijak nepolemizuje. Stěžovatel se v kasační stížnosti omezil pouze na konstatování, že názor krajského soudu je chybný.

[20] S touto námitkou se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Krajský soud přesvědčivě odpověděl na všechny žalobcovy námitky týkající se legitimního očekávání i nezpůsobilosti pokutových bloků pro záznam v bodovém hodnocení řidiče. Žalobcovy námitky správně neshledal důvodnými. K obecným principům odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, mimo jiné na rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Na tento v žalobě ostatně odkazoval též stěžovatel, evidentně z něj však dovozoval jiné závěry, než krajský soud.

[21] Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl, že: *„při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*

[22] Všechny pokutové bloky týkající se stěžovatele obsahují následující údaje: J. P., rodné číslo, adresu místa pobytu, a ověření totožnosti dle řidičského či občanského průkazu. Následuje přestupkové jednání popsané takto:

- *Dne 31. 10. 2016 v 11:45 hod. v ul. Denisova j. Hradci výše uvedený řidič porušil § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb. tím, že za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem. RZ: X*

- *Dne 31. 10. 2016 v 10:20 hod., na sil. I/34 u Stráže n/ Nežárkou, § 6/1a, § 32/1 z. č. 361/2000Sb., nebyl za jízdy připoután bezpeč. pásem, neměl rozsvícené stanovené osvětlení. RS X*

- *22. 3. 2016 v 8:10 h, Bechyně Libušina, nezastavil před přechodem pro chodce. RZ X. - § 5/5/f – zák. č. 361/2000 Sb.*

- *16. 9. 2015 v 9:45 hod. jen řidič J. P. s na Škoda Octavia, RZ X, po křižovatce Okružní x Trocnovská, Č. B. – jízda křižovatkou na červenou, tím porušil § 4/c + 70 odstavec 2a z. č. 361/2000 Sb.*

- *15. 6. 2015 9:55 Katovice obec I/22 Souhrady § 6/11a zák. 361/2000 Sb. nepoužil bez. pás za jízdy X*

[23] Každý blok dále obsahuje vyplněné pole, dle jakého ustanovení byla pokuta uložena, ve kterém je vždy specifikováno písmeno a odstavec § 125c zákona č. 361/2000 Sb., výši pokuty slovy i číslem, vyplněno místo a den, jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a podpis přestupce, tedy stěžovatele.

[24] Takto vyplněné bloky považuje Nejvyšší správní soud za zcela souladné s výše nastíněnými kritérii, neboť je z každého z nich jasně seznatelné, kdy a kde byl spáchán přestupek, skutek je popsán dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a nechybí ani právní kvalifikace porušené právní povinnosti a ustanovení, dle kterého byla ukládána pokuta. Námitky stěžovatele v tomto směru proto nejsou důvodné. Pokutové bloky v nynějším případě byly způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

[25] K námitce legitimního očekávání Nejvyšší správní soud doplňuje, že žalovaný v současné věci stejně jako Krajský úřad Moravskoslezského kraje v rozhodnutích, které stěžovatel přiložil k žalobě, zkoumal pokutové bloky z hlediska jejich způsobilosti být podkladem, tj. zda obsahují všechny potřebné informace potřebné k jednoznačné identifikaci přestupku. Pouze z důvodu, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje shledal v předložených věcech některé bloky nezpůsobilými, však stěžovateli neplyne právo na to, aby v jeho případě bylo rozhodnuto stejně. Jednalo se totiž o jiné přestupky, než za které byl pokutován stěžovatel – překročení rychlosti. Je proto nasnadě, že v pokutových blocích byl popis skutku vymezen zcela odlišně od bloků, proti kterým brojí stěžovatel. Konkrétní závěry Krajského úřadu Moravskoslezského kraje o nezpůsobilosti některých pokutových bloků jsou proto pro daný případ zcela nerozhodné.

[26] Námitku ohledně nemožnosti používat bezpečnostní pásy z lékařských důvodů stěžovatel neuplatnil v žalobě, ačkoliv mu v tom nic nebránilo, Nejvyšší správní soud ji proto v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. hodnotí jako nepřípustnou. Nadto podotýká, že i tato námitka se vztahuje k naplnění skutkové podstaty přestupku, proto je v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, resp. následném soudním přezkumu, bez významu.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[28] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu